

Özgür Cihan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.02.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adam

Gözleri kısık bir adam
Kısımış çirkinliklere
Sorumluluklarına
Gerçeğin ve karamsarlığın,
Öngörünün inkârına

Kısıklı gözleriyle günlere bakan
Kısık gözleriyle bir adam
Gördükleriyle
Adamlıktan men edilmiş
Söyledikleriyle
İnsanlıktan çıkmış
Belki
Hiç insan olamamış
Hiç insan tanımamışlar tarafından.

Güneşin ışığına
Karin beyazına
Yıldızların titrek tavırlarına
Kısık gözleriyle
Boş bakan ve
Sisli bir adam
Dünden razıymış

Sigaranın dumanı kadar izlemiş dans eden dalgaları
Dalgalara ve dumana dünden
Hiç bilmeden rıza göstermiş
Bir hikaye anlatmış
Anlattıkları bir duman kadar sevilmemiş,
Dalgalar gibi terk edilmiş,
Öylesine
Gözleri kısılmış

Özgür Cihan

Ah Aptal

Aptal adam inanmıyor
Görmüyor aptal adam
İstemiyor aptal
Söylemiyor aptal

Aptal olmaya
Son vermiyor aptal
Aptal olmasına
Dayanıyor aptal

Kaybediyor aptal
Buluyor aptal
Bulduğunu bırakıyor
Aptal
Aptal...

Aptal öğreniyor
Aptal öğretiyor
Aptal yoruyor
Aptal yardım ediyor

Aptal olmaya
Son vermiyor aptal
Aptal olmaya
Engel olmuyor aptal

Her gün ve her gece
Aptal
Her sözcük ve her hece
İçinde ve dilinde
Aptal

Unutuyor
Hatırlıyor aptal
Tükeniyor aptal
Dolup taşıyor

Aptal olmaya son vermiyor
Aptal olduğunu kabul etmiyor
Aptal
Aptal..

Özgür Cihan

Aramızdaki

Aramızdaki her ne ise
O zaman bilmiyorduk.
Aklımızdaki her ne ise
Korkularımızdan korkuyorduk.

Hava nasıl soğuksa, hatırlamıyorum
Hem yürüyor hem üşüyorduk.
Aramızdaki her neydiyse
Şimdi biliyoruz.

Ağzımızdan çıkanlar mı
Üşütüyordu bizi yoksa, hava mı soğuktu?
Hatırlamıyorum
Sarılmış titriyorduk

Sıcak alından, sıcacık öptüm
Hava nasıl soğuksa
Sıcak olan her şey kabulümüzdü
Şimdi, hatırlıyorum.

Özgür Cihan

Aynı Ayrılık

Bir mutluluk var ellerde
Gözlerde uzun mu uzun cümleler
Akıllarda sorular, cevaplar; hepsi ayrı
Bir sevgi var damarlarda
Karmakarışık, delice akan
Sigaraların yudumu başka, dumanı başka
Nefesler sıcak, hızlı
Hava soğuk ve rüzgarlı
Bir özlem var dudaklarda,
Kokular, yine aynı.

Özgür Cihan

Bak Şimdi

Sonra yazdıkça,
Sonra yazdıkça
Sonraları görüyorum
Sonralar nefes alıyorum
Sonra bir yudum sigarayı
Sonrasına saklıyorum

Sonra her şey oluyor
Her güzelin ve çirkinin
İyinin ve kötünün
Yazdıklarımda ve sigaramda
Sabırsızlandığını görüyorum
Her şey olup bitiyor böylece
Sonra yazdıkça
Sonraları görüyorum
Sonra nefesler alıp
Sigaraları saklıyorum
Sonra her şey..

Özgür Cihan

Bir

Düřtü bir çocuk
Doldu avuçlarına
Yabancıı olduğu yolun
Tanıdık çakılları

Özgür Cihan

Birkaç

Bir duvar
Birkaç duvar
Aşk hece
Bir tek hece
Bir kelam
Birkaç kelam
Bir dize
Birkaç dize
Bir sen
Bir ben
Birkaç biz.

Özgür Cihan

Bonkör

Verdikçe veriyorum günleri
Hesap sormadan ve umursamadan
Günleri, ayları
Yılları artık

Öyle bonkörüm,
Geri almıyorum

Özgür Cihan

Çocuklar Ve Aşıklar

Her günün doğduğu sancıyı
Şimdi bir tuğla duvar
Çekip de çatlıyor
Şimdi bir pirinç çeşme
Çekip de donuyor
Her günün sancısı
Yaprağı bile yoruyor
Bak kahverengi hepsi
Yeşil olanlar
Çocuklar ve aşıklar

Özgür Cihan

Çok Oldu

Çok uzun zaman oldu
Çok uzun dizeleri
Çok uzun dizeyeli

Aramak mı bulmak mı?
Çok uzun zaman oldu
Ne nedir bilmeyeli

Ne istiyoruz bugün?
Şu insanlar ne istiyor
Hiç kimsenin bilmediği

Asıl olan unutulmuş
Çok uzun zaman olmuş
Çok uzamış uyanmak

Uykusuz kalınırdı,
Aralıksız tırmalanırdı kağıtlar
Şarkılar dinlenir, söylenirdi

Çok uzun zaman olmuş
Çok uzun süren
Çok alışılmış olanlar olmayalı

Özgür Cihan

Daha

Bedenim soğumaya başladığında
Ellerinden daha fazla
Alnımdaki ter donduğunda
Gözlerinden daha fazla
Yükseldiğinde ruhum telaşla arşa
Başıma değen taş değer gönlüme,
Çılgılığınan daha fazla..

Özgür Cihan

Derin Kahve

İnce uzun parmakları vardı
İnce uzun düşünceliydi
Arada ne ince bir bağ vardı
Ne de uzun
Sıkı sıkıya, yakın, sıcaktı
Koyu kahve, derin gözleri vardı
Kahve fincanı dudaklarına değdiğinde
Ben mi derindeydim, o mu
Bilmiyorum.
Kahve fincanı ince uzundu
İnce uzun, sıcaktı..

Özgür Cihan

Durdum Düşünüyorum

Durdum, düşünüyorum
Elimde sıcak, demli bir fincan çay
Durdum, düşünüyorum
İçimde sıcak, esaslı bir sevgi

Yerde bir-iki böcek
Dışarıda bir-iki araba, bir-iki insan
Durmadan sürüyor hayatları
Ceplerinde soğuk, kağıt paralar

Durdum, düşünüyorum
Nereden gelip nereye gidiyoruz?
Durdum, düşünüyorum
Kimi görüp kimi özlüyoruz?

Köşede bir-iki mum
Masanın üstünde bir-iki kitap
Durmadan yanıyor,
Durmadan okunuyorlar.

Durdum, düşünüyorum
Neye yanıp neye sönüyoruz?
Durdum, düşünüyorum
Kime yanıp kime üşüyoruz?

Kapıda bir-iki ayakkabı,
Askıda bir-iki palto, bir-iki atkı
Durmadan giyilip
Durmadan ıslanıyorlar

Durdum, düşünüyorum
Neye ağlıyoruz, neye gülüyoruz?
Durdum, düşünüyorum
Gözlerimizi acıdan başka
Islatan ne?

Özgür Cihan

Eskinin Yenisi

Şurada yenisi yazılır eskinin
Yenisi çizilir yıldızın
Ayın yeni yüzü görülür,
Karanlık.
Yenisi satılır eskinin
Yenisi alınır eskinin
Bir yenisi görülür
Eskinin
Peşinden koşulur eskinin
Yenisine yetişilir..

Özgür Cihan

Gibi

Bulut gibi gezmek lazım,
Seyyah gibi dolařmak.
Duman gibi dağılmak lazım,
Köl gibi yanmak.
Yazmak lazım,
Kalem gibi.

Özgür Cihan

Hangisi?

Ŗiir dediđin aptalca
Ŗair dediđin aptal
Yazmak dediđin aptallık
AŖk dediđin bunlardan hangisi?

Özgür Cihan

Hayal'et

Benim bir hayaletim var
Siyah kapüşonuma asılır
Fısıldar, dokunur, tükürür
Bir hayaletim kafam
Omuzlarıma basıp çıkar
Bağırır, çağırır, söver
Bir hayalet hayal
Umar, yanılır, düşer
Bir hayalet ayna
Hiç şaşırmaz

Özgür Cihan

His

Sen de hissediyor musun,
Saçlarını tarayan esintiyi?
Gözlerini kamaştıran ışığın ağırlığını?
Yüzündeki tebessümü?
Boğazındaki karıncalanmayı?
Hissediyor musun?
Gece başucuna vuran ay'ı?
Damarlarında akan hevesli kanı?
Gerçekliği hissediyor musun?
Uyandığında rüyayı?

Özgür Cihan

İki

Hah kapandı biri
Şimdi kalkıp gidecek
Yabancı olduğu yerin
Tanıdık bahçesinden

Özgür Cihan

İki Bin Yirmi Bir

Bir gelir bir gider heves
Ve alır ve verir nefes
Evlerin içi artık ışıklı
Ne hoşluk var, ne artık loş

Özgür Cihan

Kol Düğmeli Adamlar

Kokulu parmaklarıyla çikolata yiyen çocukların
Topraklı ayakları ve elleri
Toprak kokan kahverengi saçları ile
Yapışkan kolileri açmakta

Beyaz kamyonların ilaç kokan kapıları
Beyaz eldivenli elleri ve beyaz ayakkabıları
Büyük gözlükleri ile
Yapışkan kolileri tartmakta

Siyah kravatlarıyla kol düğmeli adamlar
Parfümlü yakaları ve mendilleri
Para kokan jöleli saçları ile
Yapışkan kolileri saymakta

Özgür Cihan

Kravat

Karnı küçük bir yaprağın
Göbekli adamların tepesinde işi
Gölgesi ve serinliği
Karnı boş insanların,
Göbekli ve kravatlı adamların
Takım elbiseleri altında
İşi, ömrü, ailesi, emeği.

Özgür Cihan

Mafya

Tekeri fırlamış araba
Sokak lambasını seven egzoz dumanıyla
Fırları sönük siyah bir mafya
İçinde her türlü nevale tütürülmüş
Binilip inilmiş, sokaklardan geçilmiş
Kaputunda tükürük kurumuş
Kızının ayakkabısı, oğlunun pantolonu parasına
Adamlar dövülmüş
Sıcak kanlı tükürükleri kurumuş
Sıcak motorun yağlı üstünde
Jantları parlak ve güçlü bir tokat gibi
Yansıyan ışıkları herhalde zor parlamış
Kızının hırkası, oğlunun beresi parasına
Anaların saçları fırçalamış
Zorla parlatılmış gümüş mafya

Özgür Cihan

Mi

Gündüzler kalabalık, değil mi?
Geceler, dingin.
Güneş hırçın, ay ehil.
Akli başta tutmak, çok zor değil mi?

Özgür Cihan

Ne Var?

Karanlıkta ne var?
Riya, yok. Kibir, yok. Reklam, yok.

Sessizlikte ne var?
Yalan, yok. Hakaret, yok. Aşağılamak, yok.

Yokluk var, başka şey yok.

Özgür Cihan

Ol

Oku sen
Sessizce oku
Belki öfkeli, belki kırılgın
Belki düşünceli, belki dargın
Mutlu olmaya gerek yok
Mutluluğu bil sen, yeter
Mutluluktan haberi olmalı
Mutluluk nedir?
Tatmış olmalı, tadını bilmeli
Bir nefes almalı derin
Derinlere dalmalı
Huzurun yanından geç, dönüp bakma sakın
Bilme huzuru, bilmene gerek yok
Huzuru tatmış ol
Düşünme;
İzle, duy, kokusunu al, tat, dokun
Duygularının ve duyularının
Farkında olmalı
Yaşamış ol, bilmiş ol

Bir sandalye koy pencerenin önüne
Karanlığa gömül
Karanlığı gör, kokla, hisset.
Sessizliği dinle, dokun.
Hiçbir şeye gerek yoksa gibi
İçinde bulunduğun anın
Yerin
Durumun
Dışına çık, orada kal
Hiçbir şeysiz.
Hiçbir şey'in farkına var
Tekliğin, tekilliğin farkına var
Kıymetini bil, içinde kaybol
Hiçbir şey'in

Özgür Cihan

Öldü

Ölü
Öldü
Ölmüş
Ölecek
Ne fark eder?
Kaç kere ölünmüş?
Ne bileceksin
Kaç kere ölünce bilirsin?
Kaç kere fark etmeli?

Özgür Cihan

Sana Kadar

Sana kadar yazabilirim
Uykumu da bölerim günlerdir rastlamadığım,
Kalemlerimi de tüketirim elimden bırakmadığım.
Kaldırımın köşesinde çökmüşüm duvara
Her geçen birkaç kuruş atar kucağıma.
Bana kağıt lazım para yerine,
Kalem dilenirim ekmek arayacağıma.

Sana kadar yazabilirim.
Bir pencere bul bana hiç olmadı,
Ardında oturup seni izleyebileceğim.
Ya da bir yol bul ıslak toprağı,
Her sabah yanından geçebileceğim.

Birkaç harf versen en azından,
Sana kadar yazabilirim..

Özgür Cihan

Sanırsın

Sanırsın dünya dönüyor
Soldan almış başını, sağa gidiyor
Denizler durgun, toprak durgun
Sanırsın dünya dönüyor
İnsan meşgul insanla
Aşk durgun, masumiyet durgun
Sanırsın dünya.

Özgür Cihan

Su Susar Sana

Ay eker gibi suyu her gece
Güneş ısıtır, sevdilir gibi
Dalga köpürtür suyu, her dalga
Kum bulandırır dibini, su çirkinleşir
Balık doyurur, çiçek güzelleştirir
Can aratır suyu, kendi canına
Aşk susatır suyu; aşk, suyu sana.

Özgür Cihan

Şimdilerde

İnanmak diye bir şey var,
öte gezegende yaşıyor.
Güvenmek diye bir şey var,
her seferinde suya düşüyor
sakar herhalde.
Beklemek var beklemek
herkesin haberi de var
tabii
Şansını denemek var bir de
arada gelir bende kalır
yer yatağı sererim
alışmasın

Özgür Cihan

Üç

Ağladı biri
Şimdi silecek yanağını
Yabancı olduğu duygunun
Tanıdık mendiliyle

Özgür Cihan

Üç Kuruşluk Acele

Yok zaman gelmedi daha
Yok zaman olmuyor
Yeni fikrin geldiği yolun
Tabelası çalınmış
Üç kuruşa satılmış
Acele

Gelmedi doğru yol
Daha yolun başında
Ve sonunda
Doğru yola giden tabelalar
Çalınmış
Ve satılmış üç kuruşa

Sıkışmış günler
Yaşamak telaş içinde
Yazmak bile acele
Yazdığım kalemle
Henüz boş ve ıslak bir defter
Çalınmış,
Üç kuruşa satılmış

Özgür Cihan

Yine

Kapatacak gözler arıyorum
Görmek istiyorum gözleri
Yinelendikçe
Kapanmaya çalışırken izlemek
Anlamak istiyorum çabayı
Peşinde olduğu şeyin
İçimizden ne olduğunu

Kapanacak gözler benim değil
Kapatamıyorum
Yinelendikçe
Döndükçe başlardan başlara
Kapanacak gözler görmek istiyorum
Kapatamıyorum,
Yineleniyor

Özgür Cihan

Yorgun

Ellerim yok
İçleri boş
Kalemler var
Kağıtlar
Küf
Loş
Acı
Yorgunluk sadece maddesel
Değil
Acı
Değil
İstekler zayıflamış çaresiz
İstek mi kaçış mı,
Belli değil
Hevesler sönmüş
Çıglıklar susmuş
Bir şeyler tükenmiş sanılır
Değil
Hemen yanımda
İkinci bir yastık
Başın
Gözümünden gitmiş
Değil
Hemen yanımda
Küflü
Islak bir duvar
İçinde nefes alan
İnsan bitmiş
Değil
Başımın altında
Hayaller
Umutlar
Tükenmiş değil
Anılar unutulmuş
Ama anlar
Değil
Kolumdaki ağrı
Ağrının verdiği hüznün
Sevinç ve özlem
Yalnızlık duygusu ve coşku
Kanımdan akmış değil
Gelenler olmuş
Gidenler olmuş
Her geçen gün
Azalmış
Her şey
Senden başka her şey
Çoğalmış değil.

Özgür Cihan